

ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

Ayhan ÇANKAYA

Emekli Emniyet Müdürü

- **Kendinizi Tanıtır Mısınız:** 10.04.1960 tarihinde Burdur' da doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Uşak' ta tamamladım.
- **Polis Koleji ve Akademisi Mezuniyet Yılı:** Polis Kolejinden 1978 yılında, Polis Akademisini 1982 yılında tamamladım. Yurt dışında Bilgisayar Eğitimi 1989, Ege Üniversitesinde Yüksek Lisans 2001 (Bilgisayar Mühendisliğinde), Ege Üniversitesinde Doktora 2006 (Fen Bilimleri Enstitüsünde) (Tez aşamasında ayrıldım).
- **Nerelerde Çalıştınız:** Kocaeli, Ankara, Almanya-Köln Yurtdışı Koruma Misyonu, Erzincan, Sivas-İmranlı, İzmir ve Emniyet Genel Müdürlüğünde (Teftiş Kurulu Başkanlığı) Ege Üniversitesinde Yüksek Lisans (Bilgisayar Mühendisliğinde). 20.07.2017 tarihinde emekli oldum.
- **Konuşmacı olarak davet edildiğim Konferans ve Seminerler:** (Bilişim Suçları ve Network Güvenliği)

1-Amerika Birleşik Devletlerine "Dijital uçurumun ortadan kaldırılmasına alternatif internet kafeler (Using internet cafes as an alternative means of combatting the digital divide)" isimli ortak bildirin (TODAİE deki bir Öğretim Üyesi, ABD de Indiana University'de doktora öğrencisi ile birlikte hazırladık.) sunumu gerçekleştirildi.

2-İstanbul ilinde: Marmara Üniversitesine, Maltepe Üniversitesine, Bilgi Üniversitesine ve Kadir Has Üniversitesine ve İstanbul Barosu tarafından iki kez davet edildim.

3-Ankara ilinde: Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesine (Katılamadım), Türk-Kazak Üniversitesine, Polis Akademisinde (Emniyet Amirleri Terfi Eğitimi) ve Ankara Barosunun düzenlediği Uluslararası Konferansta tarafından davet edildim.

4-İzmir ilinde Ege Üniversitesinde ve Eskişehir Polis Eğitim Merkezine davet edildim.

- **Nerede Yaşıyorsunuz:** Halen Ankara' da yaşıyorum. Evliyim. 2 çocuğum, 2 torunum var.

- **Emeklilik Dönemindeki Çalışmalarım;**

1- Yurtdışında bulunan arkadaşlarımla birlikte maddi durumu iyi olmayan başarılı öğrencilerin (Özellikle mensuplarımızın çocuklarına) Yurtdışı ve yurtiçindeki eğitimlerini destek olmak için Eğitim Vakfı kurmak için faaliyete başlanılmıştır.

2-Ankara'da Temüdder Yönetim kurulu üyesi oldum. Temüdder Yönetim Kurulu Üyelerinin desteği ile kuruluşunu yaptığım Türkiye Emekli Emniyet Müdürleri Sandığının üye sayısı 100 kişiye, birikimlerimiz ise 3 milyon Türk Lirasına ulaşmıştır. Sandığımızın İzmir- Çeşme' de kurmayı planladığımız "TEMÜDSAN YAŞAM VE BAKIM MERKEZİ PROJESİ " ile ilgili çalışmalarımıza devam edilmektedir.

3-Konya-Akşehir' de 16 dönümlük arazide Organik Kiraz yetiştirip, yurtdışına pazarlıyorum. 2020 yılında 6 ton kiraz üretimi gerçekleştirdim.

- **Mesleki Bir Anı:**

(ÖLÜM KORKUSUNUN YOK OLDUĞU AN)

15 Temmuz 2016'da Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığında Polis Başmüfettişiyim, Ankara-Bahçelievler' de bulunan polis lojmanında ikamet ediyordum. O tarihlerde yoğun bir şekilde FETÖ terör örgütü bağlantılı 40 klasörden oluşan 12 ayrı soruşturma dosyasının 6 Başmüfettiş meslektaşım ile birlikte çalışmasını yapıyorduk. Haftanın son günü olan Cuma günü yorgun bir şekilde eve geldim.

Akşam saat 22:00 sıralarında yoğun şekilde F-16 uçaklarının alçak uçuşları ve Kobra helikopterlerinin sesleri duyulmaya başlandı. Önce ne olduğunu anlamadık. Bu esnada lojmanda oturan ailelerden bir kısmı bize geldi. Birlikte televizyon kanallarını izleyerek ne olduğunu anlamaya çalışıyorduk. İstanbul' da Boğaziçi Köprüsü asker tarafından kesilmişti. Kobra helikopterlerinin silah sesleri ile F-16'ların bomba sesleri birbirine karışıyordu. Bu esnada Başbakanın konuşmaları yayınlandı. Saat: 00:25 civarında da Cumhurbaşkanının konuşmaları televizyonlara yansımıştı. Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevli arkadaşlar göreve çağırılmışlardı.

Bu esnada telefonla irtibat kuran rütbeli bir arkadaşımız Ankara Emniyet Müdürlüğünün F-16'lar tarafından bombalandığını söyledi. Saat 00:40 sıralarıydı; lojmanda bulunan görevli iki müdür arkadaşına "Haydi Ankara Emniyet Müdürlüğüne gidelim" dedim. Buradaki amacım Ankara Emniyet Müdürlüğündeki arkadaşlara yapabileceğimiz yardımı yapıp destek olmaktı. Giyinip aşağıya indiğimizde iki arkadaşımıza durumla ilgili telefon geldi ve o arkadaşlarımız yanımdan ayrıldı. Tek başıma kalmıştım. Durum değerlendirmesi yaparak yanıma silahımı ve iki şarjör mermi aldım ve özel aracıma binerek lojmandan ayrıldım. Yaklaşık 150-200 metre ilerlemiştim ki, asker tarafından yolun kesilebileceğini ve arama yapılabileceğini düşünerek silah, kimlik ve şarjörleri aracımın gizli yerlerine sakladım.

Sokaklar boştu, yolum herhangi bir grup tarafından kesilmedi. Samsun Yolu boyunca Gazi Üniversitesi Hastanesi önünden Ankara Emniyet Müdürlüğü istikametine hızla gittim. Emniyete 10 metre mesafedeki köprü üzerine geldiğimde Ankara Emniyet Müdürlüğü yüksek

binasının bitişğinde bulunan yemekhanenin yandığını gördüm. Muhtemelen F-16 'dan atılan bomba neden olmuştu. Alevler yüksek binanın boyuna kadar ulaşıyordu. Binanın karşısında hipodrom kapısı önünde 10-15 küçük araç kenarda durmuş, sahipleri inerek cep telefonu ile çekim yapıyorlardı.

İl Emniyet Müdürlüğü makam kapısından büyük bina araç giriş kapısı istikametinde, üstlerinde kaideye oturtulmuş makinalı tüfekleri ile arka arkaya 3 adet zırhlı araç vardı. Büyük kapı yanındaki personel kapısı girişinin önünde yolunu dikine kesmiş durumda iki sivil kamyon ile Toma aracı hareketsiz şekilde duruyordu. Etraftan silah sesleri geliyordu. Görünürde herhangi bir polis yoktu. Aracı köprü üstünde müsait bir yere park ederek Emniyet Müdürlüğü istikametine hızla hareket ettim. Yol üstünde Askere ait zırhlı araçlar duruyorlardı. Son aracın üstünde iki, yerde ise bir sivil genç gördüm. Hemen o tarafa yöneldim. Zırhlı araç biraz hareket edince aracın üstündeki bir kişi ile yerdeki kişi hemen zırhlı aracın yanından ayrıldı. Aracın üstünde bir kişi kalmıştı ve makinalı tüfeği almaya çalışıyordu. Hemen yanaşarak makinalı tüfeği bana vermesini söyledim, amacım silahı paletlerin arasına sokmak suretiyle aracı hareketsiz hale getirmektir. Bu sırada öndeki zırhlı araçtan bir asker çıkarak G-3 silahla ateş etmeye başladı.

Fakat o esnada hiçbir şey düşünemiyordum. **Ölüm korkusu yok olmuştu.** Aracın yanından ayrılmadım. Bu arada silahla karşılık vermeyi de düşündüm. Ancak ateş eden kişi 18-19 yaşlarında er rütbesinde üniformalı bir askerdir. İçimden "Allah belanızı versin vatan evlatlarını da alet ediyorsunuz" dedim. Herhangi bir müdahalede bulunmadım.

Bu esnada zırhlı araç hızlı şekilde sağ sol yaparak hareket etti. Üstündeki genç az daha yere düşüyordu. Araç yavaşlayınca araç üzerinden atlayarak hızla uzaklaştı. Öndeki zırhlı araç bu esnada büyük binanın önündeki kapıdan ateş ederek içeri girdi. Diğer zırhlı araçlar da kapıya doğru yöneldiğinde zırhlı araçların peşini bırakmadım. Bunları takip ederken bir taraftan da durum değerlendirmesi yaparak ne yapabilirim diye düşünüyordum. Büyük kapının dış tarafında bulunan nöbet kulübesi önünde sırtüstü hareketsiz yatan bir kişi gördüm. Bu kişinin giyiminden polis olduğunu tahmin ettim. Hemen onun yanına yöneldim, yaşayıp yaşamadığını kontrol ettim, üstü-başı kan içinde idi. Ben bakarken 4-5 kişi daha yanıma geldi. Baş kısmından vurulmuştu. Birlikte yol üzerinde bulunan terk edilmiş ambulansın sedyesine aldık ve ambulansın içine bıraktık. Bu arada son zırhlı araç da içeri giriyordu. Hemen peşinden gittim. Ana kapının önünde yanımda 4-5 kişi daha vardı. Birlikte arkalarından "Ne yapmaya çalışıyorsunuz." diye bağırdık. İçeriden bir sivil polis çıkarak içeri girmememiz konusunda bizi uyardı. O polise kızdım. Hep birlikte bağırınca polis de içeri girdi ve gözden kayboldu.

Zırhlı araçlar içeri girmişti ancak daha fazla ilerlemiyorlardı. Askerleri etkisiz hale getirmek için kalabalık gerekiyordu. Fakat biz çok azdık, en fazla 10 kişiydik. Destek almak için hemen yolun üstüne çıktığımda; karşı tarafta hipodromun kapısında 200-250 kişilik grup vardı. Bunların arasında küçük bir grup "Ya Allah Bismillah Allahüekber" diye bağıriyordu. Hemen bunları bizim bulunduğumuz alana çekmek için ben de o istikamete doğru "Ya Allah Bismillah Allahüekber" diye slogan atmaya başladım. Diğer taraftan da el işareti yaparak bulunduğumuz yere doğru gelmelerini istedim. Grup bize doğru hareket etti. Peşinden irili ufaklı başka gruplar da bize katılınca yeterli sayıya ulaştığımızı anladık ve içeri girerek zırhlı araçlara elimize ne geçirdiysek fırlatmaya başladık.

Artık psikolojik üstünlük bizde idi. Araçların etrafını çevirdikten sonra görevliler gelerek teslim aldılar. Saat 04:30'u gösterdiğinde her şey bitmişti. Ben gönül rahatlığı ile evime döndüm.